

שפטוב (ישעה ט) הרבית הגוי לו הגדלת השמחה. אלו הנקנים. שמחו לפניך בשמחת בקציר - אלו יישראל דקדשא בריך הוא בריך לון עבורה דמקלא ויהבי מעשרה מפלא. באשר יגלו בחילוקם שלל. אלין ליוויי דנטלא מעשרה מגו אדרא.

דבר אחר הרבית הגוי - אלו יישראל שאמונה הקדוש ברוך הוא עלייהם כראוי. לו הגדלת השמחה - זהה דרגת הראש העליון של אברהם שנזכר בה, שהוא גדול, וחדרה נמצאת בו. שמחו לפניך - בשעה שעולים להדקק בך. בשמחת בקציר - זו הכנסת יישראל בשמחת הקציר היא שללה. באשר יגלו בחילוקם שלל - באשר יגלו אלו אשר האבות והפרובות למטה בזמנם שמלחקים שלל וטורפים טרף בראשית הכל.

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קיט) עת לעשות לה הפרו תורתך. מה זה עת לעשות לה ? אלא הרי פרשוויה, אבל עת - זו הכנסת ישראל שנקראת עת, כמו שנאמר (ויקרא ט) לאיל יבא בכל עת אל הקדש. מה זה ואיל יבא בכל עת ? כמו שנאמר (משלי י) לשمرך מאשה זרה. וזהו (ויקרא י) ויקריבו לפניה זרה וגוי. וזה הוא (ויקרא י) ויקריבו לפניהם זרתו גוי. מאין דעתך לצלל להזקע לחיות מאירה ולהתחרבר כראוי, כמו שיאמר (תהלים ט) ואני תפלותי לך ה' עת רצון.

לעשות לה, כמו שפטוב (שםואל-ב ח) ויעש רוד שם. שלם מי שמשתדל בתורה אבל עשה ותקן את העת הזאת לחבר אותה עם הקדוש ברוך הוא (תפארת). וכל כך לפקה ? משום שהברço תורתך. שלאלו לא הפרו תורתך לא אשפה

(ישעה ט) הרבית הגוי לו הגדלת השמחה. אלין בהני. שמחו לפניך בשמחת בקציר, אלו יישראל דקדשא בריך הוא בריך לון עבורה דמקלא ויהבי מעשרה מפלא. באשר יגלו בחילוקם שלל. אלין ליוויי דנטלא מעשרה מגו אדרא.

דבר אחר הרבית הגוי. אלין יישראל דמהימנתא דקדשא בריך הוא עלייהו כקדא חז. לו הגדלת השמחה, דא挨יהו דראגא רישא עלאה דאברהם דאתדפק בה, דאייהו גדור וחוודה ביה אשפה.

שמחו לפניך, (דף קטו ע"ב) בשעתא דסלקין לאתדפק בא. בשמחת בקציר, דא בנטת יישראל דshmata בקציר דיליה הוה. באשר יגלו בחילוקם שלל. באשר יגלו, אלין שאר חילין ורתקין לתטא בזמנא דמלקי שלל וטרפי טרפא בראשיתה דכלא.

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים קיט) עת לעשות לבי הפרו תורה. עת לעשות לוי מה. אלא הוא אוקמה. אבל עת, דא בנטת יישראל דאקרי עת. כמה דאת אמר, (ויקרא ט) ואיל יבא בכל עת אל הקדש. מי ואיל יבא בכל עת. כמה דאת אמר, (משלי י) לשمرך מאשה זרה. וזה הוא (ויקרא י) ויקריבו לפניהם זרתו גוי. מאין דעתך לצלל להעמא עת. בגין דעתך לה עת וזמן לכלא לזרבא לאתנחתרא לאתחברא כקדא יאות. כמה דאת אמר, (תהלים ט) ואני תפלותי לך זי עת רצון.

לעשות לוי כמה דכתיב, (שםואל ב ח) וייעש דוד שם. אבל מאן דאשטל באורייתא בגיןו עbid ותקן Hai עת להברא לה בקדשא בריך הוא. וכל כך למה בגין דהברço תורתך, דאילו לא הפרו תורתך לא אשפה